

BIOTEHNIŠKI
CENTER NAKLO

MLADE BRAZDE

ŠTEVILKA
52

KAZALO

UVODNIK	2
NAŠA STROKA	3
LITERARNI PRISPEVKI	8
DAN POKLICEV	15
GIMNAZIJA	16
NARAVOVARSTVO	18
ŽIVILSTVO	20
HORTIKULTURA	22
KMETIJSTVO	24
POMOČNIK V BIOTEHNIKI IN OSKRBI	26
OBŠOLSKE DEJAVNOSTI	27
TEKMOVANJA	28
PREDSTAVITEV 1. LETNIKOV	31
ZGODILO SE JE	35
ZGODILO SE BO	36
RECEPT	37
KRIŽANKA	38
SUDOKU	39

Mlade brazde, glasilo BC Naklo - Srednja šola,
Strahinj 99, 4202 Naklo

Uredniški odbor:

Andreja Ahčin, Majda Kolenc Artiček,
Urška Simjanovski, Marta Skoberne, Tatjana
Šubic, Marcela Koren in Ajda Kunčič

Avtorji fotografij:

dijaki in učitelji BC Naklo

Tiskano v Trajanus, 400 izv.

Priprava za tisk: Nimbus d.o.o., november 2010

UVODNIK

Dragi dijaki, drage dijakinje.

Pričelo se je novo šolsko leto. Z njim so prišle nove zadolžitve, cilji in tudi izid 1. letošnje številke Mladih brazd. V njej si lahko ogledate in preberete razne prispevke dijakov, ugotovite, kaj se je dogajalo na taborih ter ekskurzijah in še mnogo zanimivih stvari. Prav poseben prostor smo namenili predstavitvi 1. letnikov. Šolskemu časopisu smo dodali tudi prilogo – Dan poklicev, ki opisuje različne izobraževalne programe na BC Naklo in s pomočjo le-teh se bodo bodoči dijaki lažje odločili o študiju in poklicu, ki ga želijo opravljati.

Kot glavna urednica Mladih brazd vam vsem skupaj želim srečno in predvsem uspešno novo šolsko leto.

Pri tem pa ne pozabite: "Ovir ni. Vidimo jih le, ko odvrnemo pogled od cilja!"

Ajda Kunčič

STROKOVNE EKSURZIJE

Zeliščna kmetija Kalan

V sredo, 15. 9. 2010, smo se odpravili na prvo strokovno ekskurzijo v tem šolskem letu.

Ob pol osmih zjutraj smo se zbrali pred šolo in se odpeljali v Kalobje, kjer smo si ogledali zeliščno kmetijo Kalan.

V severozahodnem delu Kozjanskega, na 620 metrih nadmorske višine, živi družina Kalan, ki se že od leta 1995 ukvarja z zelišči in jih v zadnjih letih tudi sama prideluje na ekološki način. Posebnost njihove pridelave je v tem, da zemljo obdelujejo po starem postopku - ročna obdelava, kolobarjenje, mešani posevek. Vsa zelišča tudi ročno nabirajo, odbirajo plevel in odmrle oziroma poškodovane dele rastlin. Zelišča posušijo v sušilnici in ko so suha, jih ročno osmukajo. Z ročnim načinom pridelave je uporabnost zelišč večja, saj vsebujejo več eteričnih olj. Pokazali so nam zeliščni vrt z več kot 140 vrstami zelišč, kako pripravljajo zelišča za sušenje in kje jih sušijo. V domači trgovini ponujajo zeliščna mazila, tinkture, eterična

olja, zeliščna olja, razne zeliščne likerje, čaje in bezgovo vino.

Na koncu ogleda so nas pogostili s čajem in zeliščnim namazom.

Tea Vrhunc, 4. FD

Potep po Šaleški dolini

V torek, 12. 10. 2010, smo se dijaki 3. N razreda odpravili proti Velenju, s ciljem, da izvemo

nekaj več o premogovništvu in ekološkem inštitutu ERICO.

Pot nas je vodila od Strahinja preko Arje vasi pa vse tja do Velenja. Ko smo prispeli do premogovnika Velenje, smo najprej prejeli "rudarsko malico", nato pa se odpravili v rudnik, kjer smo si ogledali, kako poteka tamkajšnje delo in tudi sami "doživeli" rudarsko nesrečo. Ko smo vsi navdušeni prispeli iz rudnika, nas je čakal še ogled inštituta za ekološke raziskave - ERICO. Tam so nam zaposleni razkazali svoje delovne prostore - laboratorije ter nam opisali in pokazali, kako poteka delo v takšnem laboratoriju. Ob zaključku ogleda smo prišli do sklepa, da bi bilo to lahko bodoče delovno mesto katerega izmed nas, naravovarstvenikov.

Ekskurzijo smo zaključili s potepom po Šaleški dolini. Ogledali smo si termoelektrarno Šoštanj, jezera, ki so nastala zaradi ugrezanja pri izkopavanju premoga, naredili krajši sprehod,

nato pa se vrnili nazaj proti avtobusu, s katerim smo se v popoldanskih urah srečno vrnili nazaj na Gorenjsko.

Urška Golorej, 3. E

Bela krajina

V sredo, 15. septembra, smo cvetličarji odšli na strokovno ekskurzijo v Belo krajino. Ogledali smo si tovarno OASIS, kjer izdelujejo aranžerske gobe. Pokazali so nam, kako naredijo različne oblike in kako jih na koncu zapakirajo. Predstavili so nam tudi novosti, npr. aranžerske gobe v obliki medvedka, angelčka, knjige, križa ...

Po ogledu tovarne smo odšli še v metliški muzej. Tam so nam predstavili najstarejše najdbe iz Bele krajine ter nekdanje domače obrti. Pokazali so nam tudi kratek film o Beli krajini.

Ekskurzija je bila zanimiva, vendar bi nam lahko v tovarni pokazali še kaj več.

Urša Štirn, 2. E

Logarska dolina

11. 10. 2010 smo se ob 7.30 uri proti Logarski dolini odpravili dijaki 1. L in 1. M razreda biotehniške gimnazije. Prvi postanek smo imeli na Črnicu, kjer smo si na informacijski tabli pogledali, kako je izgledal in kakšno škodo je povzročil orkan 13. julija 2008 v občini Gornji Grad. Nato smo obiskali Iglo, ki naj bi jo po legendi v tla započila Ajdovska deklica. Odpravili smo se proti Solčavi, kjer smo najprej obiskali muzej Potočke zijalke in si ogledali multivizijo. Z avtobusom smo se nato odpravili proti Logarski dolini, kjer nam je vošč povedal mnogo zanimivih stvari. Ogledali smo si tudi izvir potoka Črna. Potem smo se napotili proti slapu Rinka, kjer je naša skupina naredila analizo vode, pri kateri smo odkrivali vrednost nitratov v vodi. V Strahinj smo se polni vtisov vrnili preko Avstrije in Jezerskega ob 17.30 uri.

Ekskurzija je bila poučna in hkrati zanimiva. Lepo vreme pa je pripomoglo k temu, da smo si Logarsko dolino brez težav ogledali in ohranili v lepem spominu.

David Bertalanč, 1. L

Po poteh kulturne dediščine

V ponedeljek, 11. 11. 2010, smo se odpravili na ekskurzijo po poteh kulturne dediščine.

Ob pol osmih zjutraj smo se zbrali pred šolo in se odpravili z avtobusom proti Velikim Laščam. Na poti smo si ogledali grad Turjak, Trubarjevo domačijo in spominsko sobo Frana Levstika in Josipa Stritarja v Levstikovem domu.

Na gradu Turjak smo si ogledali Dalmatinovo kapelo, grajsko ječo, viteško dvorano ... V pisnih virih se grad prvič omenja leta 1220. Prvotni grad je stal nekoliko nižje. V gradu se je nekaj časa pred preganjalci skrival Jurij Dalmatin, danes pa je delno prenovljen in v njem organizirajo poroke.

Pot smo nadaljevali do spominske hiše Primoža Trubarja, kjer je na stenah na kratko opisano njegovo življenje in delo. Trubar se je rodil v Rašici pri Velikih Laščah očetu Mihu, mlinarju in tesarju, ter materi Jeri. Njegova rojstna hiša je bila lesena bajta, ki je zgorela zaradi turških vpadov. Obnovljena je bila 400 let po njegovi smrti.

Po ogledu spominske hiše smo odšli v galerijo Skedenj, kjer nam je ženska oblečena v staro kmečko oblačilo prikazala, kako se ročno izdela knjigo. Nazadnje smo si ogledali še spominsko sobo Frana Levstika in Josipa Stritarja. Vodička nam je povedala veliko novih informacij o obeh književnikih. Zapela nam je tudi eno od pesmi, ki jo je napisal Stritar.

Po ogledu spominske sobe Frana Levstika in Josipa Stritarja smo zaključili našo ekskurzijo po poteh kulturne dediščine in se odpravili proti domu.

Tea Vrhunc, 4. FD

PRAKTIČNO USPOSABLJANJE Z DELOM (PUD)

V času od 27. 9. do 22. 10. 2010 smo imeli praktično usposabljanje na delovišču, kjer sem se naučila veliko stvari in čeprav je bilo mnogo raznega dela, sem našla tudi čas zase in za svoje ustvarjanje. Za prodajo sem pripravljala cvetlične aranžmaje in dekorirala lončnice za jesenski čas, večino časa pa sem zavijala sveče in skrbela za popoln izgled trgovine in skladišča. Delala sem tudi med počitnicami. Mesec prakse je minil zelo delavno.

Manca Pogačnik, 3. E

Na praksi mi je bilo zelo všeč in sem se veliko naučila. Delala sem v cvetličarni Spominčica v Radovljici. Naredila sem mnogo šopkov in aranžmajev za 1. november. Delala sem dopoldne ali pa popoldne. S sodelavkama sem se dobro razumela.

Katja Černe, 3. E

V ponedeljek, 27. 9. 2010, se nam je začela enomesečna praksa, ki sem jo opravljala v Domžalah v cvetličarni Cvetje Ksenija. Učila sem se izdelave šopka, zavijala sem sveče, izdelovala aranžmaje za 1. november (polsuhe in sveže) in srčke – v gobo sem pikala cvetove marjetic. Izdelovanje srčkov mi je bilo najljubše opravilo. Na praksi sem se imela "fajn", saj sem se z vsemi dobro razumela in se veliko stvari naučila.

Ana Car, 3. E

TABORI

Planica 20. 9.–22. 9. 2010

V ponedeljek, 20. 9. 2010, smo se ob 9.30 dijaki oddelkov 2. L in 2. M v spremstvu profesorjev z avtobusom odpeljali proti Olimpijskemu centru Planica, kjer smo preživeli nepozabne tri dni.

1. dan:

Po nastanitvi v sobah smo imeli kosilo, nato smo se odpravili na svetovno znano planiško velikanko, na kateri vsako leto poteka svetovni pokal v smučarskih poletih. Trenutni rekord skakalnice znaša 239 metrov. Vzpon na vrh skakalnice je bil precej naporen, saj smo morali do vrha prehoditi več kot 600 stopnic in nas niso, kot je to običajno pri smučarskih skakalcih, na sam vrh planiške lepote prepejljali s sedežnico. Ko smo se vrnili, nas je čakal še ogled filma z naslovom Zgodovina smučarskih skokov v Planici. Po večerji sva se s sošolcem odpravila v Ljubljano, kjer sva si v športnem parku Stožice ogledala predstavo Notpadu lajv. Vrnila sva se ob ... ah, pustimo sedaj podrobnosti 😊.

2. dan:

Po kratki noči ☺ smo se takoj po zajtrku odpravili v notranjost doline Tamar, kjer smo obiskali prvi izvir reke Save Dolinke. Med potjo smo se za kratek čas ustavili ter se preizkusili v športnem plezanju na naravni steni.

Popoldan smo se s kolesi odpeljali na krajši izlet skozi središče Kranjske Gore do jezera Jasna. Ker pa nas po vrnitvi še ni čakala večerja, utrujeni pa tudi nismo bili še dovolj, smo se fantje obeh razredov, skupaj s profesorji, spopadli v nogometni tekmi. S ponosom lahko povem, da je prepričljivo zmagal naš razred.

Ko se je stemnilo, smo odšli na nočni pohod. Pred spanjem smo si skozi teleskop ogledali še Luno, Jupiter ter nekaj zvezd.

3. dan :

Ker sta bila za nami že dva naporna dneva ☺, ni bilo več lahko vstati - če vprašate mene popolnoma prezgodaj - ob 7. uri. Da bi se pred odhodom domov naučili še česa koristnega, smo obiskali naravni rezervat Zelenci, ki so znani kot drugi izvir reke Save Dolinke. Tam smo opravili tudi analizo vode. Po vrnitvi v naše začasno bivališče nas je čakalo kosilo, nato pospravljanje sob ter vrnitev proti domačemu kraju. Naš izobraževalni in hkrati tudi nekoliko neprespan tabor, ki je bil seveda prekratek, smo sklenili ob zvokih kitare in podoživljanju čudovitih trenutkov med potjo domov.

☺ - dogodek, ki mi je v trenutku pisanja privabil nasmeh na obraz.

Jure Čufer, 2. L

Nova šola

Preden se je začelo letošnje šolsko leto, me je malo skrbelo, saj nisem vedela, ali mi bodo novi sošolci in sošolke všeč. Prvi šolski dan sem ugotovila, da so bili vsi moji strahovi zaman, saj sem prepoznala nekaj deklet iz osnovne šole. Že po nekaj dneh smo z nekaterimi postale dobre prijateljice, saj imamo podobna mnenja in so nam všeč enake stvari.

V šoli se sedaj dobro počutim, čeprav včasih, ko sem doma pogrešam stare sošolke, še posebej svojo najboljšo prijateljico, ki je šla na drugo gimnazijo.

Nova šola mi je všeč, saj leži na odlični lokaciji in je precej moderna. Tudi učitelji so kar prijetni, saj imajo odličen odnos do učencev. Najbolj všeč pa mi je malica, ki je topla, okusna in vedno zdrava. Všeč mi je tudi raznolika ponudba krožkov (sama sem se vpisala v dva), saj s tem daje šola možnost mnogih izkušenj.

Upam, da bom vsa štiri leta uspešna in bom lahko odšla na študij, saj mi je všeč, če imam v življenju veliko možnosti, ker potem lahko izberem tisto, kar mi je najbolj všeč.

Anja Prešeren, 1. M

1. september 2010

6.00! Zazvoni budilka. Polna pričakovanj skočim iz postelje, se uredim in odhitim na avtobusno postajo. Ponovno srečam prijatelje in skupaj se odpravimo proti Radovljici, kjer se razidemo in vsak hiti svoji novi šoli naproti.

Jaz sem se vkrcala na "ladjo" proti Strahinju. Po dolgih 20 minutah sem stala pred svojo novo šolo. S prijateljico sva bili čisto na trnih.

Odšli sva proti vhodu, kjer smo se že postavljali po razredih. Bodoči sošolci so mi bili na prvi pogled kar všeč. Tudi razrednik je bil videti zelo zabaven in dostopen.

Ko smo dobili navodila in smo se popisali, je pred nas skočila nova težavica "omarice". Te so nam v prvih dneh povzročale nemalo težav, a smo vse uspešno rešili.

Po prijaznem sprejemu ravnateljice, smo odšli v razred, kjer se je vse začelo ...

Bili smo kot "p' ručki". Zagnali smo se v razred, hitrejši so dobili boljša mesta, ostali pa smo se morali zadovoljiti s prvo vrsto. Pred nas je stopil velik, nasmejan možakar. To je bil naš razrednik. Ko se je predstavil, se je vsem na obrazu prikazal ogromen nasmeh, saj smo opazili, da smo dobili super voditelja. Želel je, da se predstavimo. Za to zabavno delo smo porabili kar veliko časa, nato pa so sledile vse podrobnosti o šoli, ki jih ni bilo malo.

Ura je odbila dvanajst in napolnili smo avtobuse. Doma so me komaj lovili, tako sem hitela pripovedovati, kaj vse se mi je ta dan zgodilo.

Napočil je večer, torba je bila pripravljena na nove naloge, kaj pa jaz? Oblil me je nenavaden občutek, ki ga nisem bila vajena. Noč je bila dolga in temna. A ko je posijalo sonce, se je tudi meni prižgala luč. Drugi dan smo se bolj spoznali in ugotovili, da smo super in nepremagljivi.

Mojega razreda ne bi menjala. Vsi smo zakon in po enem mesecu še vedno nimamo sedežnega reda.

Laura Šimnic, 1. M

Srednja šola

V osnovni šoli sem imel ob besedni zvezi "srednja šola" zelo mešane občutke. Pomenila mi je izziv, hkrati pa me je bilo tudi malce strah, saj je planiran prehod iz osnovne v srednjo šolo zame pomenil veliko spremembo in prelomnico v mojem življenju.

Po mesecu in pol pouka na BC Naklo se je izkazalo, da so bili moji dvomi popolnoma odveč.

Že v letošnjem marcu, ko sem prvič obiskal BC Naklo, sem imel zelo dober vtis o šolskem centru, posebej o osebju šole, s katerim smo se takrat srečali. Pomočnica ravnateljice je bila zelo prijazna in je pokazala velik interes, da me sprejmejo na šolo. Starša sta predstavila moje posebnosti in potrebo po spremljevalcu. Dogovorili smo se, da bomo še razmislili in da vsi upamo, da se srečamo ob vpisu. Tako se je tudi zgodilo. Na dan vpisa sem spoznal koordinatorko za otroke s posebnimi potrebami, go. Anjo Bergant.

Zdaj je šlo pa že bolj zares. Vpisal sem se v 1. letnik, smer živilsko prehranski tehnik.

Zadnje počitniške dni sem spet začel razmišljati o šolskih klopeh, posebej o tem, kdo bo moj spremljevalec. Dan pred začetkom šolskega leta sem izvedel, da bo to Matej. Bil sem zelo vesel in kar oddahnil sem si, saj sem ga poznal že iz "Sončkovih kolonij".

Trema je izginila takoj, ko sem prispel v garderobo. Tekom dneva sem spoznal razredničarko in sošolce. V uvodni uri nam je razredničarka predstavila formalnosti glede pouka in organizacije dela na šoli. Po uvodnem "krstu" smo postali polnopravni člani BC Naklo.

Trenutno stanje na šoli: sošolci so me lepo sprejeli, hrana je zelo dobra, dobil sem že nekaj lepih ocen, dobro se razumemo s profesorji. Na

šoli imamo tudi sodobno športno dvorano, ki je name naredila velik vtis.

Že iz otroštva je moja velika želja postati športni novinar ali komentator. Zaradi svoje hendikepiranosti športa ne morem "izvajati v živo", zato ga toliko bolj poglobljeno spremljam s strokovne plati. Pri novinarskem krožku sem zadolžen za športno komentiranje in zadnji torek sem že komentiral svojo prvo tekmo šolske košarkaške lige med BC Naklo in Domžalami.

Moji cilji na tej šoli so zelo visoki. Predvsem bi rad postal glede šolskega dela in obveznosti čimbolj samostojen. Zaenkrat mi to zelo dobro uspeva.

Ožbej Mohar, 1. B

Življenje

“Kaj se dogaja,” se vprašam, ko se zbudim sredi noči. “Sem mrtev?” “Ne,” umiram od smeha, saj sem hitro spoznal, da so bila ta bedna dogajanja le plod moje domišljije. Pogledam skozi okno. Zunaj lije kot iz škafa! Krasen začetek tedna, si mislim. Nič kaj mi ne pomaga tudi to, da sem se “stresel” iz postelje, ki mi dela probleme, že odkar imam to trapasto novo pohištvo! Do kopalnice se vlečem kot megla, s težavo primem zobno ščetko ter si začnem umivati zobe. Odkorakam nazaj v sobo, kjer me čaka neusmiljen urnik. Zadane me kot nož v srce, ko s kotičkom očesa opazim, da imam 8 ur. “Naravnost čudovito,” zamrmram sam sebi ter se odpravim do kuhinje. Ves zaspan sem nezmožen tudi osnovnih operacij, kot sta držanje kozarca ter “doziranje” cedevite. Komaj se postavim na noge ter si naredim Rižko. “Vsaj nekaj pozitivnega v tem bednem življenju,” rečem očetu, ki me trapasto gleda, ko uživam v hrani za dojenčke. Že prvo uro pri pouku padem na nos, saj so moji možgani še napol v spanju, druga polovica pa je še vedno na počitnicah, na urniku pa matematika! Na zeleno vejo pridem šele tretji odmor – malica! Vso moralo mi zbije jedilni list, ki vse dijake, polne pričakovanja, obvešča, da je danes za malico ‘krneki’. Največji trn v peti mi povzroča nemščina, ki jo imamo po malici. Držim se starodavnih načel, ki mi pravijo, da se po obroku počiva, oziroma spi. “Nadaljuj, David,” kar naenkrat zaslišim. “Aam, kako prosim?” se hitro zberem ter skušam narediti vtis, kot da poslušam. “Odgovori na vprašanje,” mi odvrne učiteljica. “Aaam ... Es ist Viertel nach sieben Uhr,” odgovorim ves zmeden. Brcnem v temo, učiteljica me ogorčeno gleda. Razred se zahihita. “Sedaj sem pa res trčil v dno,” si mislim. Raje ne govorim več na glas, saj si nočem nakopati še več problemov pri nemščini. Razred zapustim čim hitreje, saj imam učiteljice ter

predmeta čez glavo. “Perfekten dan je za mano,” odvrnem razredničarki, ki me krega zaradi spanja pri nemščini. Pogledam na telefon, ura je 13.59. Še slaba minuta in rešen bom vsega tega trpljenja. Zvonec. Konec pouka! Ampak to ne spremeni mojega počutja, saj je avtobus nabito poln s fazani. Stiskanje na avtobusu je zadnja stvar, ki sem jo želel doseči danes. Mine težkih dvajset minut, ko končno prispem do doma, kjer me čaka domača naloga. Z muko se je lotim, ter nekako “spacam” skupaj nek “beden” spis za slovenščino. Pravzaprav sem bil s spisom kar zadovoljen, a na žalost ga ni nihče imel priložnosti prebrati, saj sem ga popacal s krvjo, ko so zadnje kaplje mojega življenja izpod ostre britvice kapljale iz mojega zapestja.

David Jazbec, 2. L

Konjeniški center L&T&H

Konjeniški center L&T&H obstaja trenutno samo v mojih mislih, toda upam, da bo nekoč res stal.

Najprej bi rada razložila ime L&T&H:

L pomeni Lua Saturni, ki je moja mlajša kobilica, rojena v času moje oskrbe, in mi skupaj s svojo materjo pomeni vse na svetu;

T pomeni Tajfl, tako me kličejo že skoraj 11 let.

Tajfl me je začel klicati hlevar Miha že prvi teden poznanstva, imena Tara nisem slišala skoraj nikoli;

H pomeni Hera, ki je moja starejša kobilica in je mati Lue Saturni. Hero smo kupili leta 2007 kot tekmovalno kobilo in čeprav sem vedela, da je breja, sem jo vzela in ni mi žal.

Tako zdaj veste zakaj L&T&H in povem vam lahko kaj več o centru.

Center bi postavila pri Dobrem Polju, kjer je veliko ravnine in so dobri pogoji, da bi kraj postal svetovno znan po mednarodnih tekmah. Imel bi okoli 100 konjskih boksov, imel bi tudi več "lauf" štal, ki bi omogočale dober razvoj mladih ter sprostitev tekmovalnih konj.

Štala bi bila pravokotne oblike in bi imela tekmovalno dvorišče, vsak konj bi imel angleški boks, kar pomeni, da bi lahko gledal skozi okno. Vsak boks bi imel izpust, da bi se konji lahko družili, saj je to naravno.

Center bi imel tri zunanja jahališča s profesionalno podlago (mivka s filcem), saj taka podlaga omogoča konju mehak pristanek brez zdrsa in je hkrati že velik delež (70 %) uspeha na tekmi. Zakaj ravno tri zunanja jahališča? Kot sem že povedala, želim prirediti mednarodna tekmovanja in zato je potrebno izpolnjevati določene zahteve, med drugim tudi veliko ogrevano jahališče in še večje tekmovalno jahališče.

Center bi poleg zunanjih imel tudi eno pokrito jahališče, ki bi omogočalo trening v vseh vremenskih razmerah.

Konjeniški center bi imel še sprehajalno napravo, bazen in solarij, več kopalnic in mogoče sobo, v kateri bi prenočil kakšen tuj trener.

Zavedam se, da tak center, ki raste v moji glavi, stane več kot 6 milijonov evrov, ki jih ni mogoče kar tako dobiti, zato vedno pravim, da bom morala začeti igrati loto, saj je to edina možnost, da uresničim svoje sanje.

T. P.

Življenje na kmetiji leta 3000

Leta 3000 bodo kmetije postale redkejša kot so danes. Obsegale bodo velike površine, da bodo zadovoljile potrebe po hrani vseh ljudi. Večina stvari bo do takrat že popolnoma avtomatizirana, tako da kmetom ne bo treba več vstajati pred sončnim vzhodom in trdo delati do noči. Namesto tega bo kmet zjutraj le pritisnil na nekaj gumbov, ki bodo odprli vrata živini na pašnik, zagnali zalivalne naprave, nakrmili živali, pognali avtomatski traktor, ki bo cel dan oral ... Kmet pa bo vodil evidence in posle ter vse delo opravljal kar preko kamer. Ker bo takrat že zelo malo fosilnih goriv, bodo vsi stroji in naprave delovali na sončno energijo, ki se bo zbirala preko sončnih celic. Stroji bodo večji in hitrejši, pa tudi rastline in poljščine bodo uspevale hitreje in bodo bolj kvalitetne zaradi več vrst novih gnojil in rastnih substratov.

Živali bodo množično klonirali za zakol in predelavo mesa, tako da bo meso postalo lahko dostopno in cenejše. Seveda bo zaradi nevarnosti okužb in onesnaževanja okolja postopen nadzor nad predelavo mesa in gojenjem poljščin.

Kmetije, hlevi, polja, rastlinjaki ... bodo iz vseh strani obdani z nekaj metri visoko ograjo, varovali jo bodo čuvaji in psi pred ropanjem revnejših ljudi.

Večina današnjih kmetij bo zaradi visokih standardov propadla, uspešni kmetje pa bodo odkupovali vedno več zemlje, da bodo lahko maksimalno razširili svojo proizvodnjo in dobiček.

Kmečki poklic bo končno postal, kar bi že moral biti, najbolj cenjen poklic.

L. P.

PESMI

Hodim po cesti
gledam v zrak,
Čudim se, vidim,
da ni me več strah.

Ustavim se,
zazrem se v daljave
in iščem poglede
na sončne dobrane.

Ko ugotovim,
da ne vidim ničesar,
se mirnih korakov
odpravim domov.

Robi in Lucija, 1. M

Ko prvič skozi nova šolska vrata smo stopili,
panorami šole smo se začudili.

“Mar to pomeni nekaj strašnega?”
sošolca smo vprašali plašnega.

Le redki med seboj so se poznali,
zato od sreče so sijali.

Nekaterim bilo je malce huje,
iskanja prijateljev bile so nuje.

Sedaj že pravi razred smo, zares,
z roko v roki stopamo vmes.

Med spraševanjem, testi in klopmi
veselje zdaj sije iz naših oči.

Nika in Jerneja, 1. M

VABILO NA NATEČAJ

Naši dijaki 1. in 2. letnikov so pri pouku ume-
tnosti dobili posebno likovno nalogo - opisati
svoj dan. Morda ste sedaj pomislili, kaj je tu-
kaj tako težkega in posebnega ter od kdaj naj
bi gimnazijci imeli problem s tem, da napišejo
kratek sestavek o tem, kaj so počeli čez dan?
To, da zgodbo napišejo je bil le začetek njihove
naloge. Ko so ga opravili, pa so se lotili likovnega
dela. Svoj dan so namreč morali predstaviti s
slikami in simboli. Gimnazijci so svoj del naloge
opravili, sedaj pa ste na vrsti vi.

Oglejte si fotografiji, ki sta objavljeni na strani
13 in 14 ter na podlagi ene napišite zgodbo o
tem, kaj naj bi dijak po vašem mnenju počel ta
dan (zgodba naj ne bo napisana po točkah).

Pošljite jo po pošti na naslov BC Naklo, Strahinj
99, 4202 Naklo ali jo oddajte v šolski knjižnici
do 15. 12. 2010. Med prispelimi zgodbami bomo
izbrali najboljšo in jo nagradili, zato ne pozabite
pripisati svojega naslova.

Nika Berčič, 1. M

DAN POKLICEV 25. 11. 2010

GIMNAZIJA

“Znanje je moč.” Pregovor, ki smo se ga držali dijaki in se vpisali na gimnazijo, ki nam ponuja veliko splošnega znanja za nadaljnji študij. Dodaten razlog za vpis na biotehniško gimnazijo pa je poudarek na biologiji, kemiji in ostalih naravoslovnih predmetih. Le-ti nam ponujajo poglobljen vpogled v naravo. Šola, kot se za naravoslovno usmerjeno ustanovo spodobi, stoji na podeželju, obkrožena je s sadovnjaki, rastlinjaki ter drugimi obdelovalnimi površinami. To nam, vsem dijakom, ponuja možnost za sprostitev in praktično delo. Gimnazijski program nam vsako leto postreže s pestrim programom, v katerega so vključene razne naravoslovne dejavnosti, projektni dnevi, ekskurzije in zanimivi izleti.

Če gimnazijec ugotovi, da mu biologija ni pri srcu, ima vseeno možnost, da na maturi izbere kak družboslovni predmet in manjkajoče ure nadoknadi v tretjem in četrtem letniku.

V primeru, da naletimo na kakšen problem, so nam profesorji vedno pripravljene priskočiti na pomoč ter z nami deliti svoje znanje. Tako kot povsod drugod, naše ocene seveda niso briljante, saj je snovi veliko. Izgovori za neopravljene domače naloge, kot so: “pes mi je pojedel nalogo”, pri nas ne “vžgejo”, saj to ni več osnovna šola.

Življenje je pač takšno, polno preizkusov. Pa naj bodo to male stvari, kot so testi pri matematiki ali pa življenjsko pomembne odločitve. Več izobrazbe imaš, več lahko dosežeš v življenju, to je dejstvo, ki ga bomo vsi “smrkovci” nekako morali sprejeti. Ampak v času šolanja, ko bi morala biti izobrazba na prvem mestu, na to gledamo kot na nekakšno obživiljenjsko dejavnost. Trenutno imamo veliko več drugih interesov, ki se nam zdijo bolj koristni, zanimivi, kot pa je obiskovanje šole.

Vsak človek, ki želi bolj ali manj uspeti, mora dokončati neko šolo. Če imate radi biologijo, kemijo, oziroma vse, kar je povezano z naravo, ste pravi kandidat za BC Naklo. Če pa bi radi v bioloških vodah vedeli še kaj več, pa se odločite za biotehniško gimnazijo.

Ajda Kunčič, 1. M in David Jazbec, 2. L

Biotehniški center Naklo

ima za vas neverjetno ponudbo:

skoraj popolnoma nov program, ki je v rabi šele dve leti in se imenuje

GIMNAZIJA

Za bodoče študente je to odlična naložba, saj vam bo ta gimnazija, ki ima poudarek na biologiji, dala vse kar potrebujete za uspešen študij.

Ker so jeziki pomembni, tukaj zraven že stalnice slovenščine in angleščine dobite še nemščino.

To je izredna priložnost, ki je ne smete zamuditi, saj ob tem dobite še cel kup visoko usposobljenih in izredno prijaznih učiteljev, ki bodo poskrbeli, da vam dela nikoli ne zmanjka.

Monotonost šolskih dni pa prekinjajo športni, kulturni in ostali dnevi.

Poskrbljeno je tudi za prehrano.

V naši jedilnici se vedno najde kaj za pod zob.

“Če mi še vedno ne verjamete, pridite in se prepričajte.”

(Jaka Koselj, 2. M)

NARAVOVARSTVO

“Šele ko bo posekano poslednje drevo, zastrupljena poslednja reka in ujeta poslednja riba, bomo ugotovili, da denarja ne moremo jesti ...”

(Indijansko pleme Cree)

Varovanje narave in okolja je ena izmed temeljnih dejavnosti za ohranjanje našega planeta. Tega pa smo se, na žalost, začeli zavedati precej pozno. Ampak nič še ni izgubljeno. Še je čas, da naš planet obvarujemo zase in za naše otroke, da bo tudi njim dana možnost uživati življenje na našem edinem zaenkrat še zelenem planetu Zemlji.

Ravno iz tega razloga so se na naši šoli odločili uvesti program naravovarstveni tehnik, ki poteka že tretje leto. V tem času smo dijaki pridobili že veliko strokovnega znanja, tako na teoretični kot strokovni ravni. Znanje, ki ga pridobivamo v učilnicah, pogosto utrjujemo še s terenskim delom in s strokovnimi ekskurzijami. V okviru modulov smo si ogledali mehansko čistilno napravo v Zarici in rastlinsko čistilno napravo pri Šentjurju, spoznali uporabo geotermalne energije v rastlinjakih, delovanje bioplinarne, predstavili pa so nam tudi princip umetnega zasneževanja na Krvavcu, kjer smo se soočili s prednostmi in slabostmi zimskih športov.

V jesenskem času smo postavljali gnezdilnice na Jelovici za kozačo in koconogega čuka, saj jima v naravnem okolju primanjkuje primernih prostorov za gnezdenje.

Obiskali smo tri učne poti in sicer vodno učno pot Grabnarca in gozdno učno pot Predtrški gozd v Radovljici, kjer smo dobili nekaj idej za postavitev lastne vodne učne poti, ki smo se je lotili med praktičnim usposabljanjem. V okviru ekoremediacijskega eksperimentalnega centra Poljčane smo se sprehodili po vodni učni poti Ličenca, na samem poligonu pa smo spoznali princip umirjanja hudourniških vodotokov na povsem naraven način.

MOŽNOSTI NADALJNJEGA IZOBRAŽEVANJA: višji in visokošolski študij, nekateri univerzitetni študiji.

MOŽNOSTI ZAPOSLOTITVE: zaščitena področja narave, razvojne agencije, zavodi, podjetja za urejanje okolja, raziskovalni laboratoriji ...

Naš program zajema tudi ekološke analize in monitoring, kar je ključnega pomena pri varstvu narave, saj je treba nenehno spremljati spremembe v okolju in na podlagi le teh ustrezno reagirati in posledično ukrepati. Da bi videli, kako take analize potekajo v praksi, smo obiskali Zavod za zdravstveno varstvo Kranj, kjer so nam izčrpno pokazali svojo dejavnost, od administrativnih zadev do laboratorijev, kjer izvajajo najrazličnejše analize pitne vode, organskih tkiv, merijo vsebnost škodljivih snovi v okolju, merijo svetlobno in zvočno onesnaževanje ...

Po laboratorijih smo se sprehodili tudi na Agenciji republike Slovenije za okolje, kjer so nam predstavili svojo dejavnost in področje delovanja. Na obeh inštitucijah imamo kot bodoči naravovarstveni tehniki dobre možnosti za zaposlitev. V okviru modula pa smo videli tudi inštitut ERIC-o, kjer ravno tako izvajajo najrazličnejše analize v okolju, še posebej pa so opremljeni za merjenje izgorevanja goriv, spremljanje onesnaženosti zraka, merjenje prisotnosti težkih kovin v tleh in vodi, saj je v neposredni bližini šoštanjaska termoelektrarna. V samem programu pa združujemo tudi prijetno s koristnim.

V toplejših mesecih smo odšli do reke Save in ob adrenalinskem raftanju popisovali tujerodne invazivne vrste na obrežju najdaljše slovenske reke.

Udeležujemo se tudi izmenjav z dijaki Zvezne gimnazije in zvezne realne gimnazija za Slovence v Celovcu, s katerimi smo bili skupaj na ekskurziji po Celovcu in dvakrat na športnem dnevu – enkrat smo smučali, drugič pa raftali na Soči in se ob tem spomnili tudi Simona Gregorčiča.

Ekskurzije so nas zanesle tudi v druge konce Slovenije, v Koper, kjer smo si ogledali Luko Koper, Piran ter krajinski park Sečoveljske soline, kjer je edini habitatni tip svoje vrste v Sloveniji. V Velenju smo se spustili v velenjski premogovnik, na površju pa se seznanili s posledicami rudarjenja na tem območju (nastanek umetnih jezer in poplavljenе vasi).

Kot pravi naravovarstveniki smo se udeležili čistilne akcije Očistimo Kranj in akcije Očistimo Slovenijo v enem dnevu, kjer smo aktivno sodelovali in prispevali svoj trud k ohranjanju našega planeta čistega in lepega, kot je bil nekoč.

Verjamemo, da nam bo s skupnimi močmi uspelo in bomo obvarovali naš edini dom, ki ga imamo.

Besedilo: Davor Bivic, 3. N

Fotografije: Martina Jeklar, 3. N

PEKI in SLAŠČIČARJI

Pouk triletne poklicne šole se deli na praktični in teoretični del. Prakso opravljamo 2x tedensko v šoli in 2x po en mesec na deloviščih.

Letos imamo slaščičarji na programu predvsem priložnostne sladice (torte, minjoni, rulade, rezine ...). Večino ur namenimo pripravi biskvitnih mas ter tehnikam dekoriranja in okraševanja, seznanjamo pa se tudi z različnimi vrstami testa, njihovo pripravo, uporabo in končnimi izdelki. Sladice ponavadi izdelujemo po naročilih, ostalo pa pokupimo sami ali drugi dijaki naše šole.

Peki se ukvarjajo predvsem s pripravami različnih vrst kruha, štručk, pletenic ...). Na deloviščih pa spoznavamo potek dela v pekarnah, slaščičarnah ali drugih živilskih obratih.

Pri teoretičnem delu imamo tako osnovne predmete (slovenščina, matematika, angleščina ...), kot tudi strokovne predmete (osnove biotehnologije s prehrano, sladice, osnove živilstva, osnove hrane in prehrane, kvašeni slaščičarski izdelki, pekovsko pecivo ...).

Največ časa namenimo predvsem prehrani (hranilne snovi in kalorične vrednosti živil) in pretvarjanju merskih enot.

Letno imamo eno strokovno ekskurzijo. Lani smo šli v Pekarno Špar v Ljubljani, za letos pa načrtujemo ogled tovarne čokolade v Avstriji. Za bolj vedoželjne na šoli poteka tudi veliko tečajev, ki so za naše dijake 50 % cenejši in se jih torej splača udeležiti.

Vsako leto poteka tudi Tekmovanje slaščičarjev in pekov. Naša šola se ga doslej še ni udeležila, načrtujemo pa to v prihodnjem letu, zato sta profesorici praktičnega pouka z dvema dijakoma letošnjo jesen obiskali Kranjsko Goro in si ogledali potek tekmovanja.

Občutki so bili dobri, tekmovanje ni tako zelo zahtevno, bistven je le lep izgled končnih izdelkov.

Tinkara Novak, 2. IJ

ŽIVILSKO PREHRANSKI TEHNIKI

Zaključila sem 9. razred in nestrpno pričakovala novo šolsko leto, ki je bilo zame nekaj posebnega. Nova šola, novi prijatelji, novi profesorji, vse je novo. Končno sem dočkala prvi dan. Bila sem malo nervozna, vendar je to kmalu izginilo.

V srednji šoli mi je všeč, saj so nas vsi dijaki in profesorji lepo sprejeli.

Tjaša Sušnik, 1. B

O srednji šoli sem začela razmišljati šele konec devetega razreda, ko so bili informativni dnevi. Obiskala sem dve šoli, in sicer oblikovno šolo v Ljubljani in BC Naklo, smer živilsko prehranski tehnik. Odločila sem se za Naklo, ker mi je bilo bolj všeč kot v Ljubljani.

Na tej šoli mi je zelo všeč, ker imamo dobre tople obroke, se skoraj vedno zabavamo in ker me ta program zanima.

Nastja Burnik, 1. B

Ko sem prispela na BC Naklo, mi je bila šola zelo všeč. Občudujem naravo, ki jo imamo okoli šole, in živali. Prvi tedni in "fazaniranje" mi niso bili težki, saj so tukaj sproščeni dijaki in smo se hitro spoprijateljili. Vesela sem, da sem se vpisala na to šolo in imam trdno željo in voljo, da jo naredim.

Kaja Stritih, 1. B

Minilo je 14 dni, odkar se je pričela šola. Z avtobusi smo se še lovili, učilnice smo še iskali, ampak ne več kot prvi teden, tudi naloge smo že dobivali ter snov za učenje.

Danes smo se že privadili na šolo moji sošolci, sošolke so zakon, imamo se fino, vsak dan je v razredu polno smeha ter pametnih glav. Pa še za konec; srednja šola ni posuta le z rožicami, ampak je tudi veliko dela, učenja, novosti, ki so lahko prijetne ali neprijetne, toda trudili se bomo zdržati do konca.

Tanja Bolka, 1. B

V našem razredu je vsak dan, lahko bi rekla kar vsako uro, veliko smeha, veselja, včasih kje tudi kak otožen obraz, vendar ga hitro razveselimo in razvedrimo. Dobro se razumemo tudi s profesorji, ki so zelo prijazni. Vsem pa je zagotovo najbolj všeč malica, ki je zelo okusna.

Urša Korošec, 1. B

Mene zanima program živilsko prehranski tehnik, ker mi je všeč laboratorijsko delo in delo s hrano. Rad bi postal inšpektor ali bi delal nekje v laboratoriju.

Aljoša Vodopivec, 1. B

VRTNARJI

Moj sanjski poklic

Po končani osnovni šoli se mora vsak odločiti, kateri poklic bo opravljal v svojem življenju. Za lažjo odločitev vam bom predstavil poklic vrtnar.

Kot vsi vrtnarji smo se morali najprej naučiti osnov vrtnarstva - teorije in prakse. Teorije smo se učili v šoli, prakse pa v šoli in na izbranem delovišču. Hodili smo tudi na sejme in vrtnarska tekmovanja. Na delovišču smo svoje znanje nadgrajevali, in sicer dva meseca v šolskem letu. Za vsakega dobrega vrtnarja je značilno, da ima v glavi kar nekaj latinskih imen. Za učenje teh imen, smo porabili veliko časa. Ob mnogih presedenih urah v šoli smo na koncu teorijo prenesli v prakso.

Pri praksi smo sejali, razmnoževali rastline, se učili prepoznavanja, opisov in oskrbe rastlin. Ukvarjali smo se z bio pridelavo zelišč in zelenjave. Skrbeli smo za gredice, zelenice in za urejeno okolico, kosili travo, nasajali gredice, obrezovali rastline ...

Osnov trženja smo se naučili tako, da smo nekaj ur šolske prakse preživel v šolski trgovini, kjer smo prodajali šolske proizvode in izdelke. Na koncu triletnega izobraževanja mora vsak dijak pokazati, kaj zna. Za konec naj vam še napišem, da je poklic vrtnar zelo zanimiv. Ta odlomek naj vam bo v pomoč pri zelo pomembni odločitvi, ki vas bo spremljala skozi vse življenje.

Matej Bergant, 4. FD

CVETLIČARJI

Neuradni pogovor v cvetličarni

Zdenka: Dobro jutro, Maja. Danes bova izdelovali naprsne šopke za poroko.

Maja: No, potem pa bom takoj pripravila material.

Zdenka: To se pravi, potrebujeva orhideje, sponke, zelenje, škarje, lepilo, žičko in tejp. No, zdaj ko sva pripravili material, ti bom pokazala postopek izdelave naprsnega šopka.

Maja: V redu, samo po predpasnik še skočim.

Zdenka: Najprej vzemi galaks list ter nanj prilepni cvet, dodaj nekaj zelenja in skupaj z žičko ovij. Ne pozabi še na sponke.

Za konec še "potejpaj".

Maja: Oh, saj to pa ni tako težko.

Zdenka: No, takih šopkov morava narediti še 40.

Brigita, Melita in Anita, 3. E

HORTIKULTURNI TEHNIKI

Za to šolo me je navdušila sestra, ki je tri leta že na šoli kot hortikulturna tehničarka. Veseli me delo z naravo.

Uroš Česen, 1. F

Za to šolo sem se odločil, ker imajo program hortikulturnega tehnika in ker je v naravi. Ima rastlinjake, traktorje, ribnik, park in hlev.

Tilen Bilban, 1. F

Že na predstavitvi mi je bila zelo všeč okolica šole in predstavitev programa. Za hortikulturno tehniko sem se odločila, ker me zelo veseli biti v naravi in se ukvarjati z rastlinami. Šolo sem spoznala, ko sem nekaj brskala po internetu, in ko sem se bolj poglobila, sem spoznala, da sem odločena priti na BC Naklo.

Ana Matuc, 1. F

Odločil sem se za srednjo šolo Biotehniškega centra Naklo, in sicer za smer hortikulturni tehnik. Vrtnarstvo me že od malega veseli, ker se doma z družino ukvarjamo z vrtnarstvom že enajst let. Šola se mi zdi super, saj je dovolj moderna, ima v lasti rastlinjake, trgovino, kmetijske objekte, ipd. Za šolo sem izvedel preko interneta in od brata. Tudi on hodi na to šolo, smer hortikulturni tehnik. Glede svoje izbire imam dober občutek, najbolj se zanimam za strokovne predmete/module, saj mi bodo prišli najbolj prav v prihodnjem poklicu.

Gašper Stanonik, 1. F

Za program hortikulturnega tehnika sem se odločila, ker imam rada delo na vrtu, rada delam z rastlinami, prav tako mi je všeč, da imamo veliko prakse.

Lahko rečem, da sem zelo vesela, da sem si sama izbrala to šolo, ki mi je všeč.

Doris Ahčin, 1. F

Za šolo sem se odločila, ker imam rada naravo. Odločala sem se med programoma cvetličar in hortikulturni tehnik in se odločila za štiriletno srednjo šolo, torej za hortikulturnega tehnika. Upam, da bom uspešna.

Tjaša Petelinkar, 1. F

V drugem tednu smo se privadili drug drugega in šole, da nismo več "letali" po celi šoli in iskali učilnic. Tisti teden so nam tudi zamenjali urnike. Naš urnik je kar natrpan, no, vsaj v sredo si lahko oddahnemo od pouka, ko imamo prakso. Teden je zame zelo utrujajoč, tudi zato, ker imam takoj po pouku treninge. S sošolci se zelo dobro ujamemo in mislim, da ravno zaradi njih lažje zdržim v šoli.

Uroš Česen, 1. F

KMETIJSKO-PODJETNIŠKI TEHNIKI

Obiskujem 4. letnik kmetijsko podjetniške smeri in želim vam predstaviti, zakaj je naše delo pomembno.

Nekateri si pod besedo kmetijstvo predstavljajo "štale", gnoj, kidanje, traktorje ...

Kmetje kmetijstvo vidimo drugače, predstavljamo si traktorje, živali, prijatelje in delo, ki nas veseli.

Ukvarjamo se predvsem z živalmi, ki so ključni del kmetijstva, to so konji, krave in telički, ovce in osli ... Seveda je za vsako žival treba poskrbeti, očistiti njihove prostore, jih hraniti, kot se hranimo ljudje. Ne gre le za kidanje gnoja in opravljanje stvari, ki jih mnogi ne marajo, temveč gre za stvar, ki je nujno potrebna za naše okolje. Seveda imamo tudi traktorje, v katerih preživimo precej časa, vendar niso nič manj udobni kot avtomobili. Z njimi si omogočimo le hitrejše in kvalitetnejše obdelovanje našega posestva ali kmetije. S tem se učimo tudi samostojnega dela, popravil, priklapljanja priključkov in seveda sodelovanja med seboj. Nobeno sodelovanje in organizacija nam ni več problem, verjamemo pa, da nam nobena naštetá stvar v življenju ne bo škodovala, temveč le koristila.

Preprosto gre za delo, ki nas povezuje in veseli.

Ema Blažič, 4. Č

Projekt Comenius – izmenjava dijakov

Kot dijakinja Biotehniškega centra Naklo sem imela možnost sodelovati v projektu Comenius, v katerem se dijaki iz različnih držav izmenjujejo.

Pred dvema letoma, v mesecu maju, sva s sošolko gostili dve dijakinji iz Estonije; Kadri in Gerdo. V Sloveniji sta bili 4 dni, sporazumevale smo se v angleščini, nekaj pa sva se naučili tudi estonsko.

V teh štirih dneh sva jim pokazali slovensko morje, Koper, Škofjeloški grad, Škofjo Loko, Kranj in Visoko pri Poljanah, kjer je domačija znanega pisatelja in pesnika Ivana Tavčarja.

Lansko zimo pa sem imela priložnost opravljati prakso v Avstriji, natančneje v Bistrici v Rožni dolini (Feistritz im Rosentall) blizu Celovca, pri družini Baumgartner. Pogovarjali smo se v slovenščini, saj doma govorijo slovensko. Na kmetiji sem spoznala njihov način življenja in dela ter kako poteka predelava mesa v njihovi domači mesnici.

Letos septembra sem gostila Bianco iz Avstrije, ki obiskuje Višjo šolo za gospodarske poklice Št. Peter v Št. Jakobu v Rožu, to je slovenska šola v Avstriji. Ker ni znala dobro govoriti slovensko, jaz pa ne nemško, sva si včasih pomagali z angleščino, vendar sva večino časa govorili slovensko, saj je v Slovenijo prišla, da bi se bolje naučila jezika. Na koncu sva vedno vedeli, kaj si želiva povedati. Pri meni je bila dva tedna in seveda je z mano hodila v našo šolo. V prostem času, ki ga je bilo bolj malo, pa sva si ogledali stari del Ljubljane, Ljubljanski grad in Prešernov trg. Ker pa je o Ljubljani veliko vedela že od prej, sem ji natančneje razkazala Škofjo Loko in Škofjeloški grad, obiskali pa sva tudi kmetijski sejem v Komendi.

Zame so bile vse izmenjave lepa izkušnja, saj sem spoznala nove države in prijatelje.

Ana Oblak, 4. Č

Kaj je BIANCA povedala o bivanju v Sloveniji?

“V septembru sem bila 2 tedna v Sloveniji. Tam sem se učila govoriti slovensko in spoznala sem nove prijatelje. Hodila sem v Biotehniški center Naklo. Šola je zelo velika in lepa. Učenci in profesorji so bili zelo prijazni, zato sem rada obiskovala pouk. V šoli sem se pri praktičnem pouku zelo veliko naučila o mleku.

Ta dva tedna sem živela pri družini Oblak na Žirovskem vrhu. Vsi so bili zelo prijazni in so mi vedno pomagali in mi razložili, česar nisem razumela. Všeč mi je bilo, ker smo skupaj delali in se ob večerih pogovarjali.

V spominu mi bodo ostale same dobre stvari. Upam, da bom še kdaj imela možnost obiskati Slovenijo.”

Bianca Krawagner

GOSPODARJI NA PODEŽELJU

Praktični pouk – delo s konji

Praktični pouk v šoli se bistveno razlikuje od tistega izven šole, ki poteka večinoma samostojno, zato zahteva kar nekaj znanja. Na delovišču moramo oskrbeti več konj in po navadi od nas zahtevajo vsaj osnovno znanje o konjih in delavnost.

Pri praksi se naučimo: sedlanja in čiščenja konja, mazanja kopit, vožnje v izpuste, prepoznavanje nekaterih pogostih bolezni, jahanja oz. osnov jahanja, čiščenja boksov, itd.

Konji so zelo občutljive živali in zaradi tega moramo imeti malce drugačen pristop do njih, saj je lahko hitro kaj narobe, ker se konji po naravi pred nevarnostjo branijo z begom. Zato je dober odnos s konjem ključ do uspeha.

Medeja Šmid, 3. C

MOŽNOSTI NADALJNJEGA IZOBRAŽEVANJA: PTI programi, višji in visokošolski študij, nekateri univerzitetni študiji.
MOŽNOSTI ZAPOSLOTITVE: lastna kmetija, farma, kmetijske zadruga, vrtnarije, kmetijske trgovine, kmetije in posestva, agencija za razvoj podeželja, vrtnarski centri ...

POMOČNIK V BIOTEHNIKI IN OSKRBI

Izbirate lahko med tremi smermi:

1. **GOSPODINJSTVO**
2. **ŽIVILSTVO**
3. **KMETIJSTVO**

Program traja 2 šolski leti in je bistveno lažji od srednje šole.

S tem programom imate priznано osnovno šolo in poklic.

V času šolanja delate tudi na deloviščih, in sicer v 1. letniku je 1 teden prakse, v 2. letniku pa je 1 mesec prakse.

Žan Štirn, 1. I

Živjo!

Sem dijakinja BC Naklo. Hodim v 2. letnik. V dveh letih sem se naučila veliko stvari in to šolo zelo priporočam. Verjetno se sprašujete zakaj. BC Naklo je šola, ki učencem ponuja veliko programov. Torej, če bi se radi naučili peči slastne slaščice, šivati, likati, skrbeti za rože in okolje, skrbeti za prostore, ste vabljeni. Ne bo vam žal!

Ana Japelj, 2. G

Uganke:

Ime ima po zvezdi,
ki vsak večer zbeži,
ko nam žareče sveti,
pa vanjo le strmi.

Ni koticčka, kjer ga ni,
z nami je, se drenja,
kjer ni njega, ni ljudi,
se življenje jenja.

MOŽNOSTI NADALJNJEGA IZOBRAŽEVANJA: SPI in PTI programi.

MOŽNOSTI ZAPOSLOTIVE: kuhinje, turistične kmetije, živilski obrati, domovi za ostarele, industrijski obrati, kmetije in zadruga ...

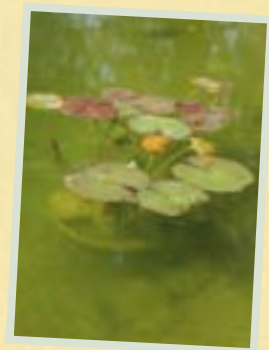
Enkrat – dvakrat se obrne,
ko gre od doma in ko se vrne.
Lenoben možakar
sredi neba
še sonce zakrije –
tak trebuh ima.

Manjša je, če dam kaj zraven,
večja je, če kaj proč vzamem.

Hrumeče vozilo,
ga kmet potrebuje,
vinograde, polja
z njim obdeluje.

Cvetovi rumeni
kot lučke na trati,
zobčasti listi
so okusni v solati.

Gospodična zelena
na robu bazena
je športnica prava.
Najlepše v prsnem slogu plava
pa tudi v skakanju ni slaba.

Rešitve uganek: sončnica, kisik, ključ, oblak, luknja, traktor, regnal, žaba.

OBŠOLSKE DEJAVNOSTI

Piran skozi objektiv

Kot nagrado za izdelan video sem imel v zadnjem tednu pouka možnost obiskovati filmsko delavnico v Piranu. Spričevala torej nisem dobil 24. junija tako kot vsako leto, pač pa z nekajdnevno zamudo. Zanimivo se mi je zdelo, da bom imel možnost spoznati pravila snemanja filma in montažo posnetkov, da pa se bo to dogajalo ob morju, ja take priložnosti pa res ne smem zamuditi.

Tako sem se ranega ponedeljkevega jutra odpravil proti Piranu. Namestil sem se v penzionu Maksimiljan, kjer sem tratil čas naslednjih pet dni. Z udeleženci smo se takoj dobro ujeli, kar je bilo ključnega pomena, saj je pri nastajanju filma pomembno dobro timsko delo vseh udeležencev. Naš mentor in vodja delavnic je bil Ciril. "Nisem ne gospod, ne učitelj, ne profesor ali karkoli drugega. Recite mi Ciril in z vsemi bomo na ti", so bile njegove prve besede. Zelo prijeten osebek, pripravljen odgovoriti na vsa vprašanja, nuditi pomoč in biti tudi strog, kadar je to potrebno. Razložil nam je potek delavnic in nam pojasnil, da to ni kot šolski tabor, kjer je vse že naprej planirano. V Piranu smo bili sami svoji ustvarjalci in tisti, ki odločajo, kako bo dan potekal. In res je bilo tako. Ciril pa nam je ves čas stal ob strani in nas strokovno usmerjal ter dajal smernice. Postavili smo se v vlogo snemalcev, režiserjev, igralcev, statistov ...

Delo smo si razdelili in se formirali v dve skupini: igralsko zasedbo in tehnično skupino, ki je upravljala s kamerami in na koncu stotine posnetkov spravila v smiselno celoto. Na delavnicah smo se lotili štirih različnih zvrsti, in sicer komedije, dokumentarnega filma, animacije in kratkega igranega filma.

Vse to nam je uspelo speljati v štirih dneh z nekaj dodatnimi uricami poznega nočnega dela in zahvaljujoč se dobri strokovni podpori. Ob samem snemanju prizorov je bilo ogromno smeha in dobre volje in ravno zaradi tega smo morali določen prizor posneti tudi več kot petkrat. V kratkem igranem filmu pa smo za nekaj posnetih kadrov porabili okrog 10 sladolegov. Ampak nič ni šlo v nič. Na koncu je ostala le kakšna drobtinica korneta. Zanimivejše je bilo ob delu spoznati pravilno rokovanje s kamero in postavitev samega kadra, kot pa da bi brali in se učili neke suhoparne teorije. In smo se verjetno tudi mnogo več naučili. Ciril in Brane sta nas opominjala na napake, ki smo jih počeli, nas naučila določenih trikov in podobno. Posneto gradivo posamezne zvrsti smo sprotno režirali in se ob določenih posnetkih dobesedno valjali po tleh od smeha. Na terenu lahko neka stvar zgleda dokaj nedolžna, ko pa jo malce obdelaš v programu, se lahko nasmeješ do solz. In smeh mi je ostal globoko v spominu, ker ga je bilo res veliko. Spoznali in naučili smo se marsikaj. Film res nekaj pomeni le tistemu, ki je bil od začetka pa do konca zraven. Šele potem znaš ceniti končni izdelek in ko se spomniš zapletov nazaj, s tem kadrom smo imeli take težave, tukaj nam nikakor ni uspelo posneti tega, kar si je zamislil režiser ... Ob gledanju končnega posnetka se ti odvijejo vse asociacije za nazaj. In to je tisto, kar šteje.

Davor Bivic, 3. N

TEKMOVANJA

Reportaža košarkarske tekme

V torek, 12. 10. 2010, se je na Biotehniškem centru Naklo odvijala košarkarska tekma med dijaki BC Naklo in ŠC Domžale. Tekma se je začela ob 12.00. Sodila sta sodnika Grbič in Budimlič. Osnovna postava BC Naklo so bili igralci Božič (7), Čibej (8), Čož (9), Perčič (14) in Omejc (15). Za Domžale pa so tekmo začeli igralci Rebec (4), Prepelič (10), Besedič (12), Korošec (13) in Bolčina (4).

Pred začetkom tekme je bila napetost na vrhuncu. Tekmo je spremljalo kakih 80 gledalcev, ki so spodbujali domačo ekipo, med njimi tudi novo ustanovljena navijaška skupina.

Na začetku so dijaki BC Naklo povedli z 2 : 0, potem pa je bilo kar naenkrat 16 : 2 za Domžale. Naši fantje so se borili po svojih najboljših močeh, vendar se je premoč gostov samo še stopnjevala. Po prvi četrtini je bil rezultat 20 : 33 za ŠC Domžale.

Premor med prvo in drugo četrtino so z nastopom popestrila dekleta plesno-navijaške skupine.

Kljub visokemu vodstvu gostov publika ni obupala in je spodbujala naše fante do konca.

V drugi četrtini se je rezultat povečal na 27 : 66, v tretji pa na 33 : 103 za ŠC Domžale. Tekma se je zaključila ob 13.10 s končnim izidom 36 : 132 za ŠC Domžale.

Najboljši strelca BC Naklo je bil Anže Omejc (15) z 12 točkami. Za ŠC Domžale pa sta bila z 20 točkami najboljša strelca kar dva igralca, in sicer Klemen Prepelič (10) in Jure Besedič (12).

Za BC Naklo so igrali Gašper Kozjek, Anže Klemenčič, Anže Božič, Blaž Čož, Lovro Kokot, Vid Žitko, Nejc Perčič, Anže Omejc in Tilen Klinar.

Za ŠC Domžale pa Matic Rebec, Marko Saje, Blaž Bošnjak, Aljaž Belingar, Gašper Zobavnik, Žiga Moneta, Klemen Prepelič, Denis Avdič, Jure Besedič, Aljaž Korošec, David Gabrovšek in Tomaž Bolčina.

Tekma je bila napeta in zanimiva, saj so se fantje kljub visokemu vodstvu Domžal borili do konca in ostali enotni. Do nove tekme, ki bo 11. novembra 2010 z Jesenicami, pa bo naša košarkarska ekipa zagotovo še naprej trdo trenirala pod vodstvom prof. Ljuba Čaliča.

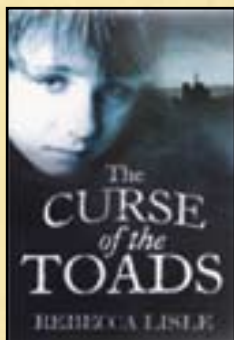
Komentiral: Ožbej Mohar, 1. B

Napisala: Ajda Kunčič, 1. M

Avtorja zastave sta:
Klemen Jelenc, 3. B
Tadej Bergant, 3. B

PREBRALI SMO STE VI ŽE?

Rebecca Lisle

Kraljestvo krastač (The Curse of the Toads)

Piše se leto 1682, čas nezaupnosti in čarovništva. Mladi Ruben živi s svojo babico Sarah Mearbeck, v prijetnem mestu Birtwell Priory. Ko njegovo babico obtožijo čarovništva in jo obesijo, ve da mora oditi iz mesta, preden postane naslednja žrtev suma čarovništva. Ko Ruben zapušča mesto, na cesti sreča doktorja Flytea in njegovega počasno-mislečega pomočnika Baggsa. Par mu nudi pomoč in prijateljstvo, toda v zameno mora Ruben sodelovati v zlovesčem nastopu doktorja Flytea. Po vrsti neuspešnih poskusov pobega, da bi se izognil življenju ustrahovanj in prevar, mu doktor Flyte pove, da je Ruben njegov sin. Kaj pa pomeni njegovo rojstno znamenje krastače na vratu in kdo je skrivnostni pes? To pa boste izvedeli v knjigi, ki bo izšla v mesecu decembru.

Mariša Ogris

Sence Niverona

Zgodba se odvija v izmišljenem, antičnem svetu, ki pa se od obstoječe tovrstne literature bistveno razlikuje v tem, da v romanu ne nastopajo nadnaravna bitja. Roman Sence Niverona je izvrstna izbira branja za prosti čas, v kar se lahko prepričate sami, saj po začetnem branju knjige ne boste mogli odložiti, dokler je ne preberete do konca. Knjiga je polna pustolovščin, napetih trenutkov in nepričakovanih preobratov. Popeljala vas bo na nevarno pot skozi Niveron, svet onkraj našega časa in prostora, kjer se morajo glavni junaki zoperstaviti številnim nevarnostim, da bi rešili svoje življenje ali življenja svojih prijateljev.

Zapisala: Simona Ahačič, 1. L

PREDSTAVITEV 1. LETNIKOV

Frrrrrrrrrrrr; fazančki! Se je slišalo za nami na vsakem koraku, ko smo 1. septembra letos prvič prestopili prag srednje šole. Starejši dijaki so nam želeli pokazati, kdo je na šoli glavni in nas že na prvi pogled ločiti od sebe. Ni trajalo dolgo in postali smo nezgrehljivi, saj so nas starejši že v prvih odmorih pričakali z raznobarnimi flomastri in nas označili z velikimi črkami F češ, da smo njim neenakovredni, saj smo mlajši in čisto novi na šoli. Mnogi nas še sedaj poznajo le kot fazane in niti ne vedo, kdo smo in kateremu oddelku pripadamo. Zato smo se odločili, da se vam po razredih na kratko predstavimo.

1. BF

Smo razred 1. BF - živilsko prehranski in hortikulturni tehniki. Prihajamo iz različnih krajev Slovenije in smo face, saj smo vedno dobre volje in zmeraj nam uspe vsakega nasmejati. Za te programe smo se odločili, ker se nekateri radi ukvarjamo z rožicami in naravo, drugi pa z živili in delom v laboratoriju. Zelo dobro smo navezali stike z višjimi letniki in seveda tudi dobre odnose na sploh, saj smo v prvih tednih šolanja potrebovali veliko pomoči pri iskanju razredov in pri spoznavanju šole. Tudi

drug drugemu zelo veliko pomagamo, saj kot pravijo, več glav skupaj več ve.

1. CD

Smo vrtnarji in gospodarji na podeželju. V razredu nas je 5 deklet in 21 fantov. Zelo dobro se razumemo med seboj in si pomagamo. Vedno smo nasmejeni in seveda smo zelo pridni razred.

1. Č

31 glav v razredu nas je, a le ena pametna je. To naša razredničarka je, ki vedno zapiše vse, kar narobe je.

Večina v razredu le fantov je,
deklet nas le devet je.

Vsi pravijo, da Č najhujši je,
pri biologiji to dokazano je.

Domača naloga velik problem je,
tudi špricanja veliko je,
a ne glede na vse,

1. Č najboljši razred je!

1. GK

Mi smo 1. GK razred in smo zelo pridni. Smo pomočniki v gospodinjstvu in kmetijstvu. V razredu nas je 14, od tega je pet fantov in devet punc. Naša razredničarka je Urška Berce. Je prava "faca," zato jo imamo zelo radi. V razredu se zelo dobro razumemo.

1. E

Mi smo 1. E. V razredu nas je 20, od tega 19 punc in en fant. Naša razredničarka je Nataša Kunstelj. Prihajamo iz zelo različnih krajev. Že prvi dan smo se zelo "zaštekali," sedaj pa iz dneva v dan postajamo drug na drugega vse bolj navezani. Smo zelo zgovoren, nasmejan, vesel in prijazen razred.

1. H

Mi smo dijaki 1. H razreda. V razredu nas je 12, štiri punce in osem fantov. Šolamo se za pomočnike v živilstvu. Naša razredničarka je Tina Križnar, ki je zelo dobra do nas. Vsi pravijo, da smo problematični razred, kar sploh ni res. V razredu se dobro razumemo, med seboj sodelujemo in držimo skupaj.

1. I

Smo peki. V razredu nas je 11, tri dekleta in osem fantov. Čeprav smo si med seboj zelo različni in prihajamo iz različnih krajev, se skupaj zabavamo, smejimo, pomagamo in svetujemo drug drugemu. Naša razredničarka je Darja Mavrin. V razredu najbolj izstopata Sašo – Šaši in Žan, ki sta naša razredna norčka.

1. J

Smo slaščičarji 1. J letnika. Naš najljubši predmet je praksa, kjer pečemo piškotke in se sladkamo.

Maja Benedičič = Majčiii, Eva Blagovič = Evica, Mira Debeljak = Mirčiii, Tjaša Dežman = Tjašiii, Julija Frelih = Đuliii, Anita Jarc = Ana, Urša Jenko = Uršiii, Darja Jugovic = Dariii, Aljaž Klančnik = Aljažiii, Špela Koselj = Špelčiii, Uroš

Koščak = Urky, Kristina Košenina = Kristiii, Klara Lončar = Klarčiii, Tanja Mencinger = Taniiii, Mateja Miklavčič = Mateiich, Nadja Miklavčič = Nadiiii, Ana Mravlje = Anna, Marija Mužan = Meriii, Alenka Narat = Lenčiii, Miha Novak = Novak, Tjaša Perko = Tyasix, Samanta Rožič = Manta, Ana Zelič = Ančiii, Lucija Zorč = Luciii, Snežana Čosič = Sneky.

Naša razredničarka je Vanja Šubic, ki je prijazna, a včasih stroga. Smo največji "ANGELČKI" te šole.

1. L

V našem razredu nas je bilo do konca oktobra 32 dijakov, ena izmed dijakinj pa se je v začetku novembra izpisala. Imamo 23 pametnih deklet in 8 tečnih fantov. V razredu se med seboj zelo dobro razumemo. Smo vesel in priden razred. Nekateri smo začeli postavljati ograjo, saj nas je že kar nekaj dobilo oceno "kou". Drugače pa se dobro razumemo tudi z razredničarko Marijo Jerše.

1. M

Kdo najde rešitev za vsak problem? Kdo pozna odgovore na vsa vprašanja? Kdo je najbolj vedoželjen? Kdo je vedno pripravljen pomagati sošolcem? So to mogoče Nika, Jerneja, Urban, Katja, Robert, Marija, Lea, Nina, Rok, Anja, Tjaša, Špela, Andrej, Nina, Tjaša, Ajda, Neža, Martin, Tjaša, Larisa, Janja, Anja, Lucija, Katarina, Manca, Saša, Laura, Krištof, Kevin in Manca? Seveda! To smo mi; dijaki 1. M razreda. Obiskujemo oddelek biotehniške gimnazije in smo razred, ki pri nemščini podpira Angelo Merkel, pri zgodovini pa dajemo podporo svojim glavam z rokami. Smo zabavni, uspešni, kolektivni, neustavljivi ... Pa kaj bi naštevali, povejmo rajši na kratko; smo mladi, nadarjeni in obetavni.

1. N

Ko se zjutraj zbudimo,
usi u šolo pohitimo.
Ko šolski zvonec zazvoni,
že 31 divjakov v učilnici sedi.

Usi se s športom ukvarjamo
in radi po naravi hodimo.
Zato na ta program smo prišli,
da bi bili naravovarstveniki.

Pridni in navihani smo, kakor se le da,
a to ovira ni, da tukaj smo usi.
Smo najboljši razred, kar jih je,
zato ti z nami nikoli dolgčas ni.

V tej pesmi nič ni laži.
Bodi naš prijatelj,
saj to ti ni težko.
Le srečni in veseli bomo vsi.

ZGODILO SE JE

2. 9.–29. 9. 2010

PUD – 3. CD

10. 9. 2010

Strokovna ekskurzija za 1. C, 1. Č, 2. C, 2. Č, 3. C,
3. Č in 4. Č

13. 9.–17. 9. 2010

PUD – 2. Č

20. 9.–24. 9. 2010

PUD – 4. ČF

20. 9.–22. 9. 2010

Tabor – 2. L in 2. M

27. 9.–22. 10. 2010

PUD – 1. CD, 3. E in 3. IJ

4. 10.–22. 10. 2010

PUD – 2. GHK

8. 10. 2010

Dan šole – pouka prost dan

11. 10. 2010

Kulturni dan za 4. letnike

11. 10. 2010

Strokovna ekskurzija za 1. L, 1. M, 1. GK in 2. GK

12. 10. 2010

Strokovna ekskurzija za 2. N

20. 10. 2010

Športni dan

25. 10.–29. 10. 2010

Jesenske počitnice

2. 11.– 26. 11. 2010

PUD – 2. IJ

3. 11. 2010

Angleška gledališka predstava

3. 11.– 5. 11. 2010

Tabor – 2. Č, 2. F in 2. N

5. 11. 2010

Kmetijski sejem v Veroni (izbirno)

8. 11.– 26. 11. 2010

PUD – 2. CD in 2. E

10. 11. 2010

Kulturni dan za 3. letnike

10. 11. 2010

Strokovna ekskurzija za 2. CD, 2. E in 2. IJ

18. in 19. 11. 2010

Projektna dneva

ZGODILO SE BO

26. 11. 2010

Otvoritev božično-novoletne razstave v dupljanski graščini

29. 11.– 24. 12. 2010

PUD – 1. I in 1. J

6. 12. 2010

Kulturni dan

15. 12. 2010

Dobrodelni večer

8. 12. 2010

Šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje

25. 12. 2010

Božič

27.–31. 12. 2010

Novoletne počitnice

1. in 2. 1. 2011

Novo leto

3. 1. –28. 1. 2011

PUD – 1. E

11. 1. 2011

Zaključene ocene

14. 1. 2011

Zaključek 1. ocenjevalnega obdobja

27. 1. 2011

Šolsko tekmovanje Proteus

27. 1. 2011

Športni dan

1. 2.–28. 2. 2011

Zimski izpitni rok

7. 2. 2011

Pouka prost dan – nadomeščanje 18. 9. 2010

11. in 12. 2. 2011

Informativna dneva

17. 2. 2011

Strokovna ekskurzija – 1. I, 1. J, 2. IJ, 3. IJ, 1. B in 3. B

18. 2. 2011

Kulturni dan za 1. letnike

21. 2.–25. 2. 2010

Zimske počitnice

1. 3.–28. 3. 2011

PUD – 3. IJ

1. 3.–21. 3. 2011

PUD – 3. CD in 3. E

11. 3. 2011

Strokovna ekskurzija – 1. B, 1. Č, 1. F in 1. N

15. 3. 2011

Strokovna ekskurzija – 1. H in 2. H

28. 3.–22. 4. 2011

PUD – 2. CD, 2. E in 2. IJ

RECEPT

V hladnih dneh je tako prijetno, ko doma zadiši po svežem kruhu. Priprava testa in peka kruha je lahko dolgotrajen postopek, zato se rajši lotimo izdelave pletenic.

Potrebujemo

1000 g	bele pšenične moke
20–40 g	kvasa
5,5 dl	mleka
18–20 g	soli
100 g	surovega masla
50 g	sladkorja
1 kom	jajce

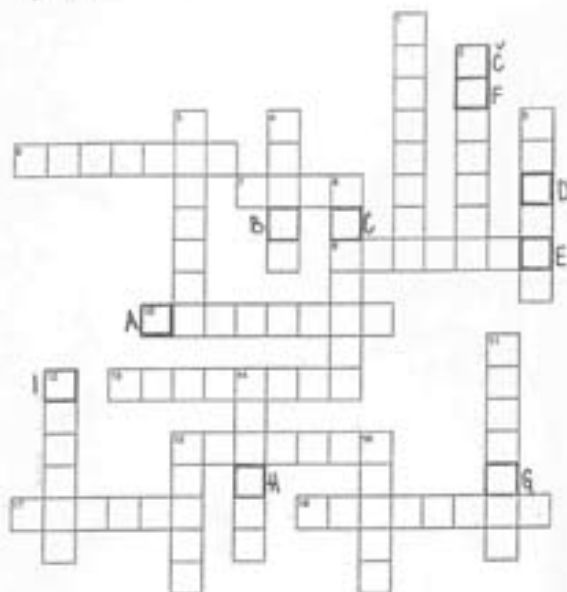
Iz sestavin v večji posodi zamesimo testo. Posodo pokrijemo in pustimo testo počivati pol ure. Potem ga ponovno pregnetemo in razdelimo na posamezne enote. Iz posameznih kosov oblikujemo trakove in pričnemo z ustvarjalnim prepletanjem. Izdelek položimo na namaščen pekač in pustimo, da vzhaja, dokler se višina ne poveča vsaj za še enkrat. Pečemo pri temperaturi 190°C, dokler ni površina zlato rumene barve.

Nekaj predlogov:

Crossword puzzle

Anja Zavrt

EclipseCrossword.com

Vodoravno

6. MITOLOŠKO BITJE Z ENIM ROGOOM NA ČELI
7. KAR SE ULÓVI
8. EKOSISTEM V KATEREM PREVLAĐUJEJO TRAVE IN ŽELIŠČA
10. SISTEMATIČNO UREJENA ZERKA POSLUŠENIH RASTLIN
13. PTICAJO GNEZDI V POKREMLJUU
15. STANDARDIZIRANO ZAPOREĐJE ČRK
17. SLOVENSKO PISATELJ (IVAN)
18. PRIPRAVA ZA PREDENJE NITI

14. ŽLATNI PLIN (Xe)
15. MESEC V LITU
16. KULIGA ZEMLEVEDOV

Navpično

1. ŽENSKAJI OBRN SADRJE
2. ZELNATA TRAJNICA S ČESULJCO
3. NAJTOPLEJŠI LETNI ČAS
4. HRASTOV PLOD
5. EDINA HČI
8. ROŽA LJUMJEZH
11. VIRUSNA OKUŽBA ZOORNJH DIHAL
12. MATEMATIČNI IZRAZ ZA ENAKOST DVEH KOLIČIN

A
B
C
Č
D
E
F
G
Č
F
C
H
D
Č
I
A
H
D
E

SODOKU

Če želite razmigati svoje sive celice, rešite spodnjo nalogo. S pomočjo že vpisanih številke zapolnite lik tako, da bodo v vsaki vrstici, v vsakem stolpcu in v vsakem kvadratu vpisane vse številke od 1 do 9. V vrstici, stolpcu in kvadratu se nobena številka ne sme ponoviti.

	6		3	2		7		
4	7					3	2	
			9			1	4	6
2	4		8					
		8				2		1
1				2				
		2	4	7	6	8		
6	8	9					5	4
				8				

						3	
	1	3					6
4	9					1	2
	6	2				7	
			8			5	
8		4		1	6		
					5		8
9				3	7		5
	2			9			

		4	3	8	6		7	
5	6							
							1	2
7		3				2		
	1		4	3				
6		9			8			3
	9	2			1			
8	5	1					6	
			9			1		

3		1		4	9	7	
5	7	8					
			1			2	
				6	5		8
4			7				
7	6		8			5	9
							1
	3						
9	4				3	8	6

